

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

25 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Constantin Alerguș,

Judecătorii – Petru Moraru și Maria Ghervas,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, în cauza penală în privința lui

Tarnovscaia (Beiu) Tatiana Vasili, născută la 11 ianuarie 1985, originară din mun. Bălți, domiciliată în mun. Chișinău, str. Maria Drăgan 8/2, ap. 86.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.07.2010 – 11.05.2012;

Instanța de apel: 12.07.2012 – 17.12.2012;

Instanța de recurs: 05.02.2013 – 19.03.2013;

Instanța de apel: 02.05.2013 – 12.12.2013;

Instanța de recurs: 01.04.2014 – 23.09.2014;

Instanța de apel: 24.11.2014 – 08.07.2015;

Instanța de recurs: 01.02.2016 – 25.05.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 11 mai 2012, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. a) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Totodată, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru perioada de probațiune de 2 (doi) ani.

Acțiunea civilă înaintată de partea civilă Arhip Tudor a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin aceeași sentință, Tarnovschi Vitalie a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (5), 361 alin. (2) lit. a) Cod penal și condamnat în baza art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, în toamna anului 2007, între Tarnovschi Vitalie, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, Roșca Iurie și Patrașcu Natalia a avut loc o înțelegere privind inițierea unei afaceri comune pentru care urmau să se înstrăineze

unele bunuri imobile ce aparțin familiei surorii inculpatului Tarnovscaia (Beiu) Tatiana.

În acest scop, Roșca Iurie cu Patrașcu Natalia au menționat că vor veni în R. Moldova din Irlanda, unde locuiau timp de 10 ani împreună cu copiii lor, pentru perfectarea procurilor. Dat fiind faptul că nu au putut reveni din Irlanda, prin telefon, Roșca Iurie a comunicat lui Tarnovschi Vitalie că urmează să vîndă cît mai urgent loturile de pămînt la preț bun și în acest sens, la 01 aprilie 2008, aproximativ la ora 11.00, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, prezentîndu-se ca fiind sora sa, Patrașcu Natalia, împreună și de comun acord cu soțul ei, Tarnovschi Vitalie la notarul privat Zara Corina cu sediul în oficiul nr. 67 amplasat pe adresa str. Pușkin 33, mun. Chișinău, substituind-o și, cu acordul acesteia, a vîndut lui Arhip Tudor din numele surorii sale Patrașcu Natalia, care la acel moment era proprietară de drept, la prețul de 57000 euro, terenul agricol, cu numărul cadastral 0146116052, cu suprafața de 1,222 ha, amplasat în extravilanul com. Tohatin, mun. Chișinău, teren care a fost procurat anterior la 24 octombrie 2005 de către Patrașcu Natalia de la Andrieș Mihail contra sumei de 6811 lei, conform prevederilor contractului de vînzare-cumpărare nr. 6917 din 24 octombrie 2005, autentificat la notarul privat Adelina Soltan, banii primiți de la Arhip Tudor au fost depozitați în bancă pe un cont deschis pe numele lui Tarnovschi Vitalie, care urma să-i transmită o parte lui Roșca Iurie, iar altă parte au decis să-i investească în construcția bunului imobil, apartamentul nr. 89 amplasat pe adresa str. Konev 38, mun. Bălți pentru ca ulterior să-l vîndă și să rămîna cu diferența de bani pentru a o investi în afacerea comună.

2.1. De către organul de urmărire penală, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a fost pusă sub învinuire pentru faptul că, la 01 aprilie 2008, aproximativ la ora 11.00, acționînd intenționat, împreună și de comun acord cu Tarnovschi Vitalie, aflîndu-se în oficiul nr. 67 al notarului privat Zara Corina, amplasat pe adresa str. Pușchin 33, mun. Chișinău, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a falsificat contractul de vînzare-cumpărare a lotului de teren nr. 1148 din 01 aprilie 2008, semnînd ilegal, prin metoda imitării un document oficial din numele surorii sale, Patrașcu Natalia, care la acel moment era proprietară de drept a terenului cu destinația „lot agricol” cu nr. cadastral 0146116052 avînd suprafața de 1,222 ha, amplasat în extravilanul com. Tohatin, mun. Chișinău.

În continuare, deținînd documentul oficial fals menționat, avînd aceleași intenții, le-au prezentat notarului privat Zara Corina, în scopul înstrăinării ilicite a lotului de teren litigios cumpărătorului Arhip Tudor.

3. Procurorul, a declarat apel solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul Tarnovscaia (Beiu) Tatiana să fie condamnat în baza art. 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită definitiv pedeapsa închisorii pe termen de 10 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa sau exercita o anumită activitate pe termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat dezacordul cu achitarea inculpatului de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) Cod penal, la fel considerînd că prima instanță incorect a recalificat acțiunile inculpatului din prevederile art. 190 alin. (5) în baza art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal; instanța greșit a concluzionat că inculpatul Tarnovscaia (Beiu) Tatiana nu a falsificat semnătura din contractul de vînzare-cumpărare, ci a substituit-o pe sora sa, Patrașcu Natalia, deoarece modalitatea de substituire l-a întocmirea procurii nu este prevăzută de legislația civilă, dar fapta acesteia este prevăzută de legislația penală, considerîndu-se falsificare, reținîndu-se în sensul dat prevederile art. 242 alin. (1), 252 alin. (1)-(3) Cod civil, care explică între cine poate fi încheiat actul juridic și împuternicirile persoanei; incorect instanța a conchis că în

acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, indicînd că contractual falsificat nu este un document oficial, deoarece documentele oficiale pot proveni și de la persoane fizice în cazul cînd statul, conform legii, sau unui alt act normativ le recunoaște statutul lor oficial și importanța juridică, în cazul de față documentele sunt perfectate notarial; instanța reținînd declarațiile inculpatului, care a afirmat că banii în urma tranzacției urmau a fi transmiși părții vătămate, incorect a recalificat acțiunile acestuia din prevederile art. 190 alin. (5) în baza art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal, deoarece aceste afirmații nu au fost confirmate prin careva mijloace probatorii, iar din declarațiile părții vătămate rezultă că aceasta nu a cunoscut despre faptul înstrăinării terenului agricol, astfel că acțiunile descrise întrunesc latura obiectivă a infracțiunii de escrocherie, întrucît averea lui Patrașcu Natalia, în urma încheierii contractului de vânzare-cumpărare a terenului agricol a trecut în posesia inculpatului ilegal, dispunînd de ea după bunul plac, pe cînd latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 196 Cod penal, se caracterizează prin folosirea temporară ilegală gratuită a averii proprietarului și eschivarea de la actul de transmitere proprietarului a bunurilor care i se cuvin după lege.

3.1. Reprezentantul părții vătămate Patrașcu Natalia, Marian Mihail, declarînd apel a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii formulate, deoarece prima instanță neîntemeiat a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 196 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2012, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, a fost recunoscută vinovată și condamnată:

- în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 (cinci) ani 4 (patru) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a bunurilor materiale pe termen de 2 (doi) ani;

- în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 1 (unu) an închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 5 (cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de gestionare a bunurilor materiale pe termen de 2 (doi) ani.

Conform art. 96 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost amînată pînă la atingerea vârstei de opt ani a fiicei minore Tarnovscaia Arina, născută la 01 iunie 2008.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Instanța de apel a constatat că, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana împreună cu Tarnovschi Vitalie, la 01 aprilie 2008, aproximativ la ora 11⁰⁰, avînd scop de profit, acționînd intenționat, împreună și de comun acord, ultima prezentîndu-se ca fiind sora sa, Patrașcu Natalia, la notarul privat Zara Corina cu sediul în oficiul nr. 67, str. Pușkin 33, mun. Chișinău, prin înșelăciune au vîndut cumpărătorului Arhip Tudor din numele surorii sale, care la acel moment era proprietară de drept, la prețul de 57000 euro, ceea ce constituia, conform cursului oficial de schimb al BNM, la data efectuării tranzacției, suma de 954328,20 lei, terenul cu destinația „lot agricol”, cu nr. cadastral 0146116052, cu suprafața de 1,222 ha, amplasat în extravilanul com. Tohatin, mun. Chișinău, acesta fiind procurat anterior la 24 octombrie 2005, de către Patrașcu Natalia contra sumei de 25000 euro, ceea ce constituia, conform cursului oficial de schimb al BNM, la data efectuării tranzacției, suma de 378375 lei.

Tot ea, la 01 aprilie 2008, aproximativ la ora 11⁰⁰, acționînd intenționat, împreună și de comun acord cu Tarnovschi Vitalie, avînd interes material exprimat în obținerea prin

escrocherie a bunurilor materiale în proporții deosebit de mari, aflându-se în oficiul nr. 67 al notarului privat Zara Corina amplasat pe adresa str. Pușkin 33, mun. Chișinău, au falsificat contractul de vânzare-cumpărare a lotului de teren nr. 1148 din 01 aprilie 2008, semnând ilegal prin metoda imitării servile în documentul oficial la rubrica „vânzătorul” din numele surorii sale - Patrașcu Natalia, care la acel moment era proprietară de drept a terenului cu destinația „lot agricol”, cu nr. cadastral 146116052, avînd suprafața de 1,222 ha, amplasat în extravilanul com. Tohatin, mun. Chișinău, în scopul înstrăinării ilicite cumpărătorului Arhip Tudor a lotului de teren menționat.

În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat că prima instanță, la adoptarea sentinței, incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și eronat a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal.

5. Procurorul, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare, menționînd faptul că partea descriptivă a deciziei atacate contravine dispozitivului acesteia, instanța de apel neexpunîndu-se asupra apelului reprezentantului părții vătămate Marian Mihail.

5.1. Avocatul Drăniceru Vasile în numele părții vătămate și partea vătămată Arhip Tudor, la fel au declarat recurs, solicitînd casarea deciziei, cu menținerea sentinței, considerînd că instanța de apel incorect a calificat acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (5) și 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, iar prima instanță just a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal; că partea descriptivă a deciziei atacate contravine dispozitivului acesteia, în partea descriptivă fiind admise parțial apelurile declarate de procuror și reprezentantul părții vătămate, iar în dispozitiv fiind admis doar apelul procurorului.

6. Prin decizia Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 martie 2013, au fost admise recursurile, casată decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. Instanța de recurs a indicat că, potrivit materialelor cauzei, instanța de apel în partea descriptivă a deciziei sale a considerat necesar de a admite apelul procurorului și al reprezentantului părții vătămate Patrașcu Natalia, Marian Mihail, însă conform dispozitivului deciziei, a fost admis doar apelul procurorului, fapt ce induce concluzia că partea descriptivă a deciziei instanței de apel contravine dispozitivului acesteia, astfel că a avut loc o încălcare de procedură esențială, întrucît din examinarea coroborată a materialelor cauzei, rezultă un viciu juridic la stabilirea temeiurilor de fapt și de drept.

Totodată, instanța de recurs, în temeiul art. art. 435 alin. (3), 417 alin. (1) pct. 9¹) Cod de procedură penală, a menționat că actele procedurale, referitor la cercetarea probelor, și anume declarațiile inculpatului Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, ale părții vătămate Arhip Tudor și ale martorului Socolovschi Mihai, efectuate anterior de instanța de apel, decizia căreia a fost casată, rămîn valabile, iar procesul de examinare a apelurilor urmează să-și reia cursul cu verificarea declarațiilor și probelor materiale examinate de prima instanță prin citirea lor și consemnarea în procesul-verbal al ședinței de judecată, conform prevederilor art. 414 alin. (2) Cod de procedură penală, iar în procesul rejudecării cauzei, instanța urmează să țină cont de argumentele formulate în apeluri, să înlătore erorile admise și să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 decembrie 2013, au fost respinse ca nefondate, apelurile procurorului și a reprezentantului Marian Mihail în numele părții vătămate Patrașcu Natalia.

7.1. Instanța de apel a menționat că, concluziile primei instanțe expuse în sentință privind vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal, sunt juste, fapt ce rezultă din declarațiile inculpaților Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, Tarnovschi Vitalie, a părților vătămate Patrașcu Natalia, Arhip Tudor, a martorului Roșca Iurie, Socolovschi Mihai, Zara Corina, Patrașcu Vasile, cât și din probele scrise.

Instanța de apel a menționat, că este justificată concluzia primei instanțe referitor la faptul că declarațiile părții vătămate Patrașcu Natalia și a martorului Roșca Iurie contravin circumstanțelor cauzei, declarațiilor martorului Patrașcu Vasile și materialelor dosarului în partea ce ține de afirmațiile, precum că ei nu au permis inculpatului să înstrăineze terenul din com. Tohatin, mun. Chișinău.

Instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 7, 75 Cod penal, de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de rolul acestuia la săvârșirea infracțiunii, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării vinovatului, că inculpatul anterior nu a fost condamnat, are la întreținere un copil minor.

8. Procurorul, a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei, din motiv că instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și a dat o apreciere eronată probelor administrate, iar ca urmare, faptei i s-a dat o încadrare juridică greșită; concluzia instanței, precum că inculpatul a înstrăinat lotul funciar cu acordul proprietarului este una incorectă, deoarece potrivit cumulului de probe administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanțele de judecată rezultă că, potrivit datelor OCT proprietar al bunului imobil la momentul înstrăinării era Patrașcu Natalia; instanța de apel cu referire la probele acuzării eronat a reținut că inculpatul a acționat cu acordul martorului Roșca Iurie, pe când acesta la momentul înstrăinării lotului funciar nu era nici proprietarul terenului de pământ și nici nu dispunea de împuternici de la Patrașcu Natalia, iar semnătura din rubrica „vînzător” din contractul de vânzare-cumpărare a terenului din 01 aprilie 2008, nu a fost executată de proprietarul Patrașcu Natalia, dar de Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, care a prezentat notarului copia buletinului de identitate a lui Patrașcu Natalia, imitînd semnătura acesteia; inculpatul a acționat cu intenție, iar ulterior, prin metoda folosirii actelor oficiale false, a depozitat-o pe Patrașcu Natalia de lotul funciar; instanța de apel nu a dat apreciere recipiselor întocmite de către Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, potrivit cărora aceasta a primit pentru terenul vîndut de la Arhip Tudor 59000 euro.

8.1. Avocatul Cotruță Sergiu în numele părții vătămate și partea vătămată Patrașcu Natalia, la fel au declarat recursuri, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri sau dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, prin care inculpatul să fie condamnat conform învinuirii formulate, din motiv că instanța neîntemeiat a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 196 alin. (2) Cod penal și incorect a apreciat că terenul funciar a fost înstrăinat cu acordul părții vătămate.

9. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 septembrie 2014, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Cotruță Sergiu în numele părții vătămate Patrașcu Natalia, admise recursurile ordinare declarate de procuror și de partea vătămată Patrașcu Natalia, casată total decizia instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9.1. În argumentarea deciziei, instanța de recurs ordinar cu referire la recursul procurorului și al părții vătămate Patrașcu Natalia a constatat, că argumentele invocate de recurenți își găsesc reflectare în starea reală a lucrurilor statuate în cauză, inclusiv sub aspectul că judecând apelurile, instanța nu a înlăturat incertitudinile invocate de apelanți, expunându-le succint, fără a le analiza în ansamblu și a le corobora cu celelalte probe administrate în cauză.

Totodată, instanța de recurs a constatat, că instanța de apel nu a dat o apreciere completă fiecărei probe aduse de procuror în susținerea învinuirii formulate inculpatului și nu s-a expus pe marginea respingerii anumitor probe administrate pe parcursul urmăririi penale, ci doar a constatat că *„prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal”*.

Așadar, instanța de recurs a evidențiat, că au rămas fără apreciere argumentele procurorului și ale părții vătămate Patrașcu Natalia cu referire la faptul, că este greșită constatarea instanței că inculpatul Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a înstrăinat lotul funciar cu acordul proprietarului, în baza procurii eliberate de Roșca Iurie, fără însă a ține cont că acesta din urmă la momentul înstrăinării lotului funciar nu era nici proprietarul terenului de pământ și nici nu dispunea de împuterniciri de la proprietarul de fapt al acestuia Patrașcu Natalia de a înstrăina bunul ce-i aparține cu drept de proprietate.

La fel, a relevat instanța de recurs, că instanța de apel nu a dat apreciere declarațiilor părții vătămate Arhip Tudor; a lăsat fără apreciere probele scrise la care a făcut referire procurorul și partea vătămată în apel, și anume raportul de expertiză grafoscopică, conform căruia textul manuscris și semnăturile din rubrica „vînzătorul” din contractul de vînzare-cumpărare și recipisele eliberate lui Arhip Tudor, au fost îndeplinite nu de Patrașcu Natalia, dar de o altă persoană prin imitare servilă.

Referitor la încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța de recurs a menționat, că la acest segment instanța de apel urma să argumenteze prin care probe se demonstrează faptul că nu a avut loc însușirea banilor primiți de inculpat în urma înstrăinării terenului ce aparținea cu drept de proprietate lui Patrașcu Natalia, ci a fructului beneficiului, folosului utilizării bunului; în decizia instanței de apel nu este o motivare corespunzătoare că, în urma acțiunilor inculpatului, ultimul s-a folosit temporar, ilegal și gratuit de averea proprietarului și s-ar fi eschivat de la actul de transmitere a bunului ce aparține proprietarului, ceea ce ar confirma existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 196 alin. (2) Cod penal; instanța de apel, nu a analizat la modul convenit acțiunile și intenția inculpatului, inclusiv și faptul că la notar, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a prezentat buletinul de identitate a lui Patrașcu Natalia, a încheiat și semnat contractul de vînzare-cumpărare a terenului cu Arhip Tudor înșelîndu-l, precum că dînsa este proprietara acestuia, contract care, din momentul semnării și utilizării, a produs efecte juridice; instanța de apel pripit a ajuns la concluzia respingerii apelurilor, fără a efectua o verificare multilaterală și obiectivă a probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei, care în opinia apelanților, confirmă vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor imputate; instanța de apel prematur a concluzionat că prima instanță just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 196 alin. (2) lit. b) Cod penal și că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Instanța de recurs a mai menționat, că recursul suplimentar înaintat de avocatul Cotruță Sergiu în numele părții vătămate Patrașcu Natalia, urmează a fi respins ca inadmisibil, din motiv că a fost depus în afara termenului legal.

10. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, au fost admise apelurile declarate de procuror și de reprezentantul părții vătămate Natalia Patrașcu, Mihail Marian, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: procesul penal intentat în privința lui Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, în baza art. 361 alin. (2) lit. a) Cod penal, a fost încetat, cu liberarea acesteia de răspundere penală în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Tatiana (Beiu) Tarnovschi a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 (cinci) ani 4 (patru) luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis pentru femei, iar conform art. 96 Cod penal, executarea pedepsei a fost amânată până la atingerea vârstei de 8 (opt) ani a copilului Tarnovscaia Arina, născută la 01 iunie 2008.

În rest, sentința a fost menținută.

10.1. Pentru a pronunța soluția menționată, instanța de apel a constatat în fapt, că Tarnovscaia (Beiu) Tatiana la 01 aprilie 2008, aproximativ la ora 11.00, având scop de profit, acționând intenționat, împreună și de comun acord cu soțul ei, Tarnovschi Vitalie, prezentându-se la notarul privat Corina Zara cu sediul amplasat pe adresa oficiul 67, str. Pușkin 33, mun. Chișinău, ca fiind sora sa Patrașcu Natalia, prin înșelăciune au vândut cumpărătorului Arhip Tudor, din numele surorii sale, care la acel moment era proprietară „de drept”, terenul cu destinația „lot agricol” cu nr. cadastral 0146116052 având suprafața de 1,222 ha, amplasat în extravilanul com. Tohatin, mun. Chișinău, la prețul de 57000 euro, ceea ce constituia conform cursului oficial de schimb al BNM, la data efectuării tranzacției suma de 954328,2 lei, acesta fiind procurat anterior, la 24 octombrie 2005, de către Patrașcu Natalia contra sumei de 25000 euro, ceea ce constituia conform cursului oficial de schimb al BNM, la data efectuării tranzacției suma de 378375 lei, după ce cu banii obținuți pe cale ilegală, au părăsit locul săvârșirii infracțiunii, cauzând astfel părților vătămate Arhip Tudor și Patrașcu Natalia daune materiale în proporții deosebit de mari.

Tot ea, în aceleași circumstanțe, la 01 aprilie 2008, aproximativ la ora 11.00 acționând intenționat, împreună și de comun acord cu soțul ei, Tarnovschi Vitalie, având interes material exprimat în obținerea prin escrocherie a bunurilor materiale în proporții deosebit de mari, aflându-se în oficiul nr. 67 al notarului privat Corina Zara amplasat pe adresa str. Pușkin 33, mun. Chișinău, a falsificat contractul de vânzare-cumpărare a lotului de teren nr. 1148 din 01 aprilie 2008, semnând ilegal prin metoda imitării servile în documentul oficial la rubrica „vânzătorul” din numele surorii sale Patrașcu Natalia, care la acel moment era proprietară „de drept” a terenului cu destinația „lot agricol” cu nr. cadastral 0146116052 cu suprafața de 1,222 ha, amplasat în extravilanul com. Tohatin, mun. Chișinău, fapt confirmat prin conținutul raportului de expertiză grafoscopică nr. 240 din 14 august 2008, astfel înstrăinând ilicit lotul de teren litigios cumpărătorului Arhip Tudor.

10.2. Întru confirmarea învinuirii aduse inculpatului, instanța de apel a reținut următoarele probe: declarațiile inculpaților, a părților vătămate Patrașcu Natalia și Arhip Tudor, a martorilor Roșca Iurie (f. d. 214-217, vol. III); Socolovschi Mihai (f. d. 347-348, vol. II), Scorici Eduard (f. d. 345-346, vol. II), Zara Corina (f. d. 362-363, vol. II), Patrașcu Vasile (f. d. 9-11, 15-16, vol. III); a reprezentantului părții vătămate Patrașcu Natalia, Marian Mihail (f. d. 117-120, vol. III).

La fel, de către instanța de apel au fost cercetate și următoarele înscrisuri: procesul-verbal de ridicare din 03 iulie 2008, prin care de la sediul notarului privat Corina

Zara, amplasat pe adresa oficiul nr. 67, str. Puşkin 33, mun. Chişinău au fost ridicate actele în original ce țin de înstrăinarea lotului de teren litigios de către Patraşcu Natalia cumpărătorului Tudor Arhip, în special contractul de vânzare-cumpărare din 01 aprilie 2008, certificatul privind lipsa datoriilor la buget, contractul de vânzare-cumpărare a lotului litigios între Andrieş Mihai şi Patraşcu Natalia, certificatul cadastral, extrasul din registrul bunurilor imobile şi copiile buletinelor de identitate ale lui Patraşcu Natalia şi Arhip Tudor (f. d. 214-218, vol. I); procesele-verbale de ridicare din 23 iulie 2008 şi respectiv 29 iulie 2008, prin care de la cet. Socolovschi Mihai au fost ridicate în original recipisele scrise de Patraşcu Natalia referitor la faptul primirii de către ea a arvunei în mărime de 2000 euro şi a sumei ce constituia preţul lotului de teren în sumă de 57000 euro (f. d. 161-163, 164-166. vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectelor din 21 aprilie 2010 şi ordonanţa de anexare a obiectelor ca corpuri delictive la cauza penală din 29 iunie 2010 (f. d. 167-170, 171, vol. I); concluziile raportului de expertiză grafoscopică nr. 240 din 14 august 2008, conform cărora textul manuscris şi semnăturile de la rubrica „vânzătorul” din contractul de vânzare-cumpărare din 01 aprilie 2004 şi din cele două recipise datate cu 30 martie 2008 şi 01 aprilie 2008, au fost îndeplinite nu de Patraşcu Natalia, ci de o altă persoană prin imitare servilă (f. d. 11-13, vol. II); procesele-verbale de confruntare între Tarnovscaia Tatiana şi Tarnovschi Vitalie din 04 martie 2010, între Patraşcu Natalia şi Tarnovscaia Tatiana din 24 martie 2010, între Tarnovscaia Tatiana şi Tarnovschi Vitalie din 04 martie 2010 (f. d. 195-211, 212-215, 216-220, 221-224, vol. II).

10.3. Analizând probele cercetate şi administrate de către prima instanţă, instanţa de apel a constatat că din conţinutul acestora se dovedeşte vinovăţia inculpatului Tarnovscaia (Beiu) Tatiana în săvârşirea infracţiunilor prevăzute de art. art. 190 alin. (5), 361 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, instanţa de apel a considerat eronată concluzia primei instanţe cu referire la descrierea laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art. 361 Cod penal, indicând precum că contractul falsificat nu este document oficial, deoarece documentele oficiale pot proveni şi de la persoane fizice în cazul când statul conform legii sau conform unui alt act normativ le recunoaşte statutul lor oficial şi importanţa juridică, cum ar fi şi documentele perfectate de notar.

Astfel, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a acţionat cu intenţie directă, exprimându-şi voinţa de a falsifica actul oficial şi ulterior l-a folosit, acesta producând efecte juridice din momentul semnării - manifestarea voinţei la înstrăinarea terenului şi respectiv odată fiind autentificat se consideră deja folosit, utilizat şi pus în circuit documentul oficial fals prin aceea că a fost efectuată tranzacţia de vânzare-cumpărare a terenului.

Instanţa de apel a conchis, că prima instanţă incorect a indicat precum că inculpatul nu a folosit documentul oficial, delimitând semnătura falsificată de Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, de contractul autentificat, ceea ce constituie un tot întreg, or, infracţiunea se consideră consumată la momentul semnării şi autentificării notariale.

Aşadar, instanţa de apel a relevat, că din declaraţiile inculpatului, rezultă în mod evident că contractul de vânzare-cumpărare nr. 1148 din 01 aprilie 2008, a lotului de teren cu suprafaţa de 1,222 ha, amplasat în extravilanul com. Tohatin, mun. Chişinău ce aparţinea cu drept de proprietate lui Patraşcu Natalia, a fost semnat din numele vânzătorului, adică Patraşcu Natalia, de către Tarnovscaia (Beiu) Tatiana.

Declaraţiile lui Tarnovscaia (Beiu) Tatiana precum că, soţul a convins-o să meargă la această afacere şi ea nu are nici o atribuţie cu tranzacţia dată, că nu a luat nici o sumă de bani, au fost respinse de către instanţa de apel.

Totodată, instanța de apel a stabilit, că prima instanță eronat a pus la baza sentinței de achitare declarațiile inculpatului Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, precum că ea a substituit-o pe sora sa, Patrașcu Natalia la semnarea contractului de vânzare-cumpărare la rugămintea acesteia ca să o ajute, or, în materialele cauzei nu se conțin astfel de date și Patrașcu Natalia a declarat sub jurământ că nu a cunoscut despre aceasta și a aflat după ce a fost deposedată de bunul său.

Respectiv, prima instanță neîntemeiat a apreciat aceste acțiuni ca legale, deoarece vin în contradicție cu prevederile art. art. 242 alin. (1), 252 alin. (1)-(3) Cod civil și greșit a concluzionat, că Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a acționat legal și a substituit semnătura, deoarece modalitatea de substituire a semnăturii nu este prevăzută de legislația civilă, dar este prevăzută de legea penală potrivit căreia este considerată ca falsificare.

Din probele cercetate instanța de apel a reținut, că Arhip Tudor a încheiat tranzacția de vânzare-cumpărare a lotului de teren în litigiu, fiind dus în eroare de către Tarnovscaia (Beiu) Tatiana care s-a prezentat că proprietara Patrașcu Natalia și care ilegal a acționat din numele ultimei, înșelându-l, că terenul îi aparține.

Ca urmare, declarațiile acesteia precum că a acționat doar în scopul de a o ajuta pe sora sa, au fost respinse de instanța de apel, luând în considerație că tranzacția respectivă avea ca obiect o sumă mare de bani și în legătură cu acest fapt ar fi putut să își anunțe sora despre tranzacție, dar nu să accepte indicațiile soțului.

De asemenea, instanța de apel a subliniat, că prima instanță incorect a pus la baza recalificării învinuirii, declarațiile lui Tarnovscaia (Beiu) Tatiana și ale lui Tarnovski Vitalie, precum că banii urmau a fi transmiși lui Patrașcu Natalia, din motiv că aceste declarații nu sunt confirmate prin careva probe materiale, or, ei nu au purces la depunerea lor într-un cont pe numele lui Patrașcu Natalia sau măcar a soțului ei Roșca Iurie, sau să-i folosească în interesele lor.

10.4. La capitolul individualizării pedepsei, instanța de apel a menționat, că potrivit art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, pentru care termenul de prescripție a tragerii la răspundere penală, potrivit art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, este de 5 ani, iar de la săvârșirea acestei infracțiuni au trecut aproximativ 9 ani, motiv din care s-a dispus liberarea lui Tarnovscaia (Beiu) Tatiana de răspundere penală.

La aprecierea modului și măsurii de pedeapsă aplicată inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel cu referire la prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante, faptul că Tarnovscaia (Beiu) Tatiana este trasă la răspundere pentru săvârșirea unei infracțiuni deosebit de grave pentru care legea prevede ca pedeapsă doar închisoare de la 8 la 15 ani, că aceasta se căiește sincer de cele săvârșite, vina a recunoscut-o parțial, are la întreținere un copil minor, fapt ce se apreciază ca circumstanță atenuantă, și de faptul că este trasă la răspundere pentru prima dată.

Conform certificatului nr. 681 din 08 august 2008, eliberat de către OSC Bălți, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana are la întreținere un copil minor, fiica Tarnovscaia Arina, născută la 01 iunie 2008, pe care îl educă singură, circumstanță, care de către instanța de apel a fost apreciată ca una excepțională și, având în vedere că circumstanțe agravante nu s-au stabilit, ținând cont de rolul mai puțin activ al acesteia la săvârșirea infracțiunii, de faptul că la acel moment era însărcinată la un termen mare, conform prevederilor art. 79 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa sub limita minimă prevăzută pentru această infracțiune, cu respectarea restricțiilor prevăzute de art. 79 alin. (3) Cod penal, adică

închisoare pe un termen de 5 ani 4 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor materiale, precum și cu aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal, dispunerea amânării executării pedepsei până la atingerea de către copilul minor a vârstei de opt ani.

11. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu remiterea cauzei penale la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecători.

În motivarea recursului, procurorul a invocat dezacordul cu argumentarea și aplicarea prevederilor art. art. 79, 96 Cod penal, considerând că instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și explicațiile din pct. 14 a Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005 „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”.

În opinia acuzatorului de stat, instanța de apel, verificând cauza sub aspectul legalității pedepsei penale, urma să aprecieze just, dacă aceasta a fost aplicată în raport nu numai cu sancțiunea normei penale imputate inculpatului, dar și cu toate prevederile ce reglementează pedeapsa penală, individualizarea acesteia, precum și alte criterii ce țin de tratamentul juridic penal.

Amânarea executării pedepsei poate fi aplicată în cazul în care instanța constată că persoana vinovată și acțiunile acesteia, nu prezintă un pericol real pentru societate.

Constatarea eronată de către instanța de apel, privind oportunitatea aplicării față de inculpat a prevederilor art. art. 79, 96 Cod penal, nu pot substitui acel fapt că Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, în ambele instanțe de judecată a pledat nevinovată, ceea ce denotă că ultima a manifestat de la bun început o indiferență totală față de consecințele survenite și evident că în astfel de împrejurări, nu se va atinge scopul pedepsei penale, iar din comportamentul inculpatei nu se poate concluziona că aceasta a conștientizat caracterul acțiunilor sale.

Susține procurorul, că la stabilirea pedepsei instanța de apel urma să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului.

Mai mult, potrivit criteriilor de individualizare a pedepsei, raportate la art. 79 Cod penal, instanța la fel urma să țină cont că, prevederile acestui articol sunt aplicabile numai atunci când în cauză s-au constatat circumstanțe excepționale, iar acestea nu pot fi considerate una sau mai multe circumstanțe atenuante prevăzute la art. 76 Cod penal.

Astfel, argumentul instanței, precum că inculpatul are la întreținere un copil minor, nu poate fi considerat ca o circumstanță excepțională, fiind eronată și concluzia că Tarnovscaia (Beiu) Tatiana ar fi avut un rol mai puțin activ la săvârșirea infracțiunii, deoarece din materialele cauzei penale se constată contrariul.

Consideră acuzatorul de stat, că amânarea executării pedepsei, pentru săvârșirea unei infracțiuni cu un grad de prejudiciabilitate sporit, nu va aduce atingere scopului pedepsei penale și anume ca sancțiunea penală să-și poată îndeplini mai eficient rolul preventiv-educativ.

12. Avocatul Sergiu Cotruță în numele părții vătămate Patrașcu Natalia, a depus referință pe marginea recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel corect a constatat prezența unor circumstanțe excepționale în privința lui Tarnovscaia (Beiu) Tatiana, circumstanțe agravante nu au fost stabilite și corect a ținut cont de rolul ei mai puțin activ la săvârșirea infracțiunii, deoarece ultima la acel moment era însărcinată.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului acuzării în raport cu materialele cauzei, ținând cont de argumentele expuse în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din textul recursului examinat se evidențiază dezacordul titularului acestuia cu decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, temei de recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care statuează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține că, persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform prevederilor art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, și respectiv la rândul său are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea ultimului, cât și a altor persoane.

Totodată, conform prevederilor art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În conformitate cu art. 79 Cod penal, stabilirea pedepsei sub limita minimă sau a unei pedepse mai blânde, care nu este prevăzută în sancțiunea articolului corespunzător din Codul penal, în baza căruia este încadrată infracțiunea, se admite luând în considerare personalitatea vinovatului, în cazul existenței circumstanțelor excepționale, legate de scopul, motivele, rolul vinovatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, în timpul și după săvârșirea infracțiunii.

În spiritul acestei norme penale, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului.

Împrejurările obișnuite sunt cele care predomină și caracterizează majoritatea

cetățenilor și nu pot fi considerate excepționale.

Ca excepționale, instanța urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și date privind personalitatea făptuitorului (grad de invaliditate - I, II (persoana cu dizabilități severe și accentuate), merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră).

În cazul stabilirii unor asemenea împrejurări, instanța de judecată este obligată să indice în sentință care anume circumstanțe ale cauzei sunt considerate excepționale și în corelație cu care date despre persoana vinovatului ele servesc drept temei pentru aplicarea art. 79 Cod penal.

Conform prevederilor art. 79 alin. (3) Cod penal, în cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod pentru infracțiunea săvârșită.

După cum rezultă din materialele cauzei, la capitolul individualizării pedepsei aplicate inculpatului Tarnovscaia (Beiu) Tatiana în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, instanța de apel cu referire la prevederile art. 79 Cod penal, corect a reținut că potrivit certificatului nr. 681 din 08 august 2012, eliberat de către OSC Bălți, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana are la întreținere un copil minor, Tarnovscaia Arina, născută la 01 iunie 2008, pe care îl educă singură (f. d. 163, vol. IV).

Totodată, ținând cont de împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, de rolul și comportamentul inculpatului în timpul săvârșirii infracțiunii, instanța de apel a evidențiat că, Tarnovscaia (Beiu) Tatiana a avut un rol mai puțin activ la săvârșirea infracțiunii, fiind influențată de soțul acesteia, ultima la momentul săvârșirii infracțiunii fiind însărcinată într-un termen mare, circumstanțe care pot fi considerate excepționale, ca urmare instanța corect a dispus aplicarea în privința acesteia a prevederilor art. 79 Cod penal, cu restricțiile prevăzute la alin. (3) al aceluiași articol.

În ceea ce privește dezacordul recurentului cu dispunerea amânării de către instanța de apel a executării pedepsei aplicate inculpatului până la atingerea de către copilul minor Tarnovscaia Arina, născută la 01 iunie 2008, a vârstei de opt ani, Colegiul penal menționează, că aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal, reprezintă o posibilitate a instanței de judecată, care bazându-se pe principiul umanismului, ține cont în primul rând, că principala menire a femeii rezidă în nașterea și educarea copiilor în condiții normale de viață, iar în cazul când în acest scop condamantei i-au fost create condițiile respective, ea se află sub supravegherea organului de executare a pedepsei.

În opinia Colegiului penal, în cazul dedus judecării, instanța de apel corect a ajuns la concluzia aplicării în privința inculpatului a prevederilor art. 96 Cod penal, deoarece infracțiunea săvârșită de Tarnovscaia (Beiu) Tatiana face parte din categoria celor deosebit de grave, care atentează la relațiile patrimoniale, dar nu împotriva vieții și sănătății persoanei, aceasta nu prezintă un pericol real pentru societate, fiind primordial acordată atenție relațiilor mamă-copil, atitudinii inculpatului față de educația copilului.

Cu atât mai mult, că la 01 iunie 2016, copilul minor Tarnovscaia Arina a împlinit vârsta de 8 ani, astfel decăzând restricția de a pune în executare hotărârea judecătorească.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75, 79, 96 Cod penal, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor deosebit de grave, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina parțial, se căiește sincer de cele săvârșite, anterior nu a fost judecat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, iar ținând cont

de exigențele individualizării pedepsei penale, corect a statuat că corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc cu izolarea acestuia de societate, în condițiile art. 96 Cod penal, după împlinirea copilului minor a vârstei de 8 ani.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

14. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Devder Djulieta, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2015, în cauza penală în privința lui *Tarnovscaia (Beiu) Tatiana Vasili*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 23 iunie 2016.

Președinte

Constantin Alerguș

Judecătorii

Petru Moraru

Maria Ghervas